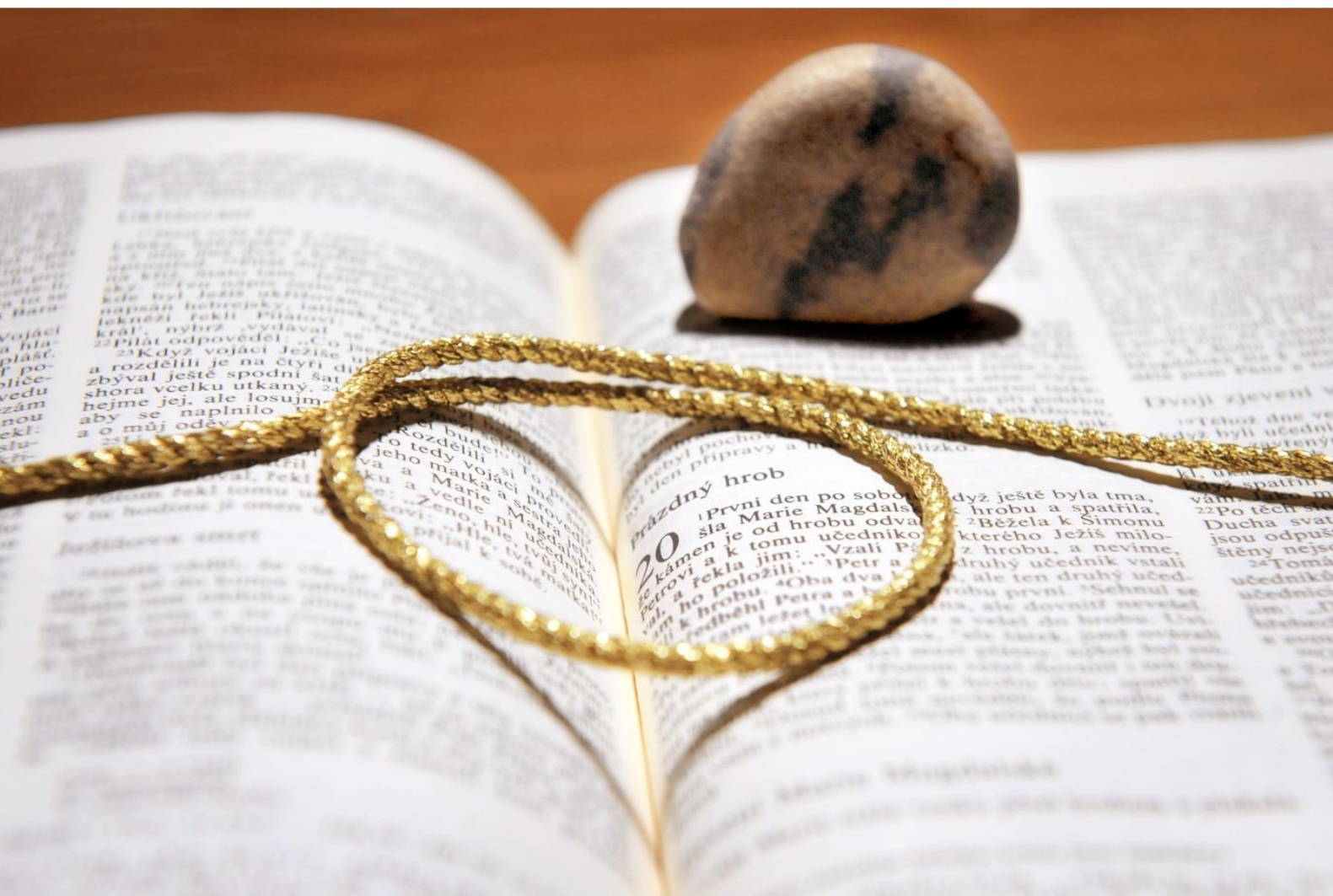

SLAVIT NEDĚLI A MODLIT SE BĚHEM NEBEZPEČÍ NÁKAZY

Modlitba v rodině

2. neděle velikonoční

SLAVIT NEDĚLI A MODLIT SE BĚHEM NEBEZPEČÍ NÁKAZY

Stav nouze stále trvá a neumožňuje nám slavit Eucharistii. O této velikonoční neděli, neděli Božího milosrdenství, vstupme do společenství s Pánem a s jeho tajemstvím spásy.

Osm dní po vzkříšení se jako Kristovi učedníci scházíme, abychom přijali pokoj a radost, kterou nám Pán chce darovat. Otevřme svá srdce Kristově přítomnosti!

*Připravilo Biskupství ostravsko – opavské s využitím textů vytvořených Italskou biskupskou konferencí
a liturgického centra diecéze Capri*

Překlad z italštiny P. František Staněk.

Texty Písma svatého převzaty z Českého liturgického překladu.

DRUHÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

MODLITBA V RODINĚ

Předkládáme návrh, jak prožít rodinnou modlitbu ve společenství s celou církví. Každá rodina si jej přizpůsobí vlastním potřebám.

Když se všichni sejdou na místě vhodně připraveném k modlitbě, otec nebo matka (R), říká:

R: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Všichni (V): Amen.

R: Toto je den, který učinil Pán!

V: Jásejme a radujme se z něho.

R: Od onoho prvního dne, Ukřižovaný, který byl vzkříšen, přichází každý osmý den a zůstává s námi, vdechuje svého Ducha do naší uzavřenosti a ukazuje nám své rány. My stejně jako Tomáš stěží věříme, že nás miluje navzdory naší nevěře.

Aby Pán Ježíš vyléčil náš vzdor, ukazuje nám své rány, znamení lásky, jež zůstává navždy. Zve nás, abychom především vstoupili do tajemství těchto ran, které jako dírká, již prochází světlo, nám umožňují vidět bohatství Kristova tajemství, jeho citlivost a blízkost v každém našem trápení.

V těchto dnech vnímáme ve svém životě prázdno: prázdnotu lásky, prázdnotu dobra, prázdnotu života. A tak se ptáme: Jak můžeme naplnit tuto propast prázdnoty? Sami to nedokážeme. Pouze Bůh je schopen naplnit prázdnotu, jež zlo otvírá v našich srdcích i v lidských dějinách. Pouze Ježíš, který se stal člověkem a zemřel na kříži, může zaplnit propast utrpení mořem svého milosrdenství.

Po chvíli ticha se všichni společně modlí Ž 118

V: Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.

Nechť řekne dům Izraelův: „Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Nechť řekne dům Áronův: „Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Nechť řeknou ti, kdo se bojí Hospodina: „Jeho milosrdenství trvá navěky.“

V soužení jsem volal Hospodina, Hospodin mě vyslyšel a vysvobodil.

Hospodin je se mnou, nebojím se, co by mi mohl udělat člověk?

Hospodin je se mnou, on je můj pomocník, a já vítězně shlížím na své nepřátele.

Lépe je utíkat se k Hospodinu, než důvěřovat v člověka.

Lépe je utíkat se k Hospodinu, než důvěřovat v mocné.

Hospodin je má síla a statečnost, stal se mou spásou.

Jásot ze spásy zní ve stanech spravedlivých.

Hospodinova pravice mocně zasáhla, Hospodinova pravice mě pozvedla,

Hospodinova pravice mocně zasáhla.

Nezemřu, ale budu žít a vypravovat o Hospodinových činech.

Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho!

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.

R zakončí úvod modlitbou:

R: Bože, náš Otče,

jenž jsi nás ve svém nesmírném milosrdenství obnovil vzkříšením svého Syna,
abychom prožívali živou naději;

dej, aby v nás rostla velikonoční víra,

jež vychází ze svědectví apoštolů,

abychom, i přesto, že jsme tvého Syna neviděli, k němu přilnuli

a těšili se z plodů života těch, kdo jsou vzkříšeni.

Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

V: Amen.

TVÉ SLOVO JE SVÍTILNOU MÝM NOHÁM

Po úvodní modlitbě R pokračuje:

R: Zaposlouchejme se společně do Božího slova.

Někdo/někteří z účastníků modlitby přečtou liturgická čtení čtvrté neděle postní

1. čtení – Sk 2,42-47

Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné.

Čtení ze Skutků apoštolů.

(Křesťané) setrvali v apoštolském učení, v (bratrském) společenství, v lámání chleba a v modlitbách. Všechny naplňovala bázeň, poněvadž se prostřednictvím apoštolů dělo mnoho divů a znamení. Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné. Prodávali všechn svůj majetek a dělili ho mezi všechny, jak kdo potřeboval. Každý den zůstávali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a jedli pokrm v radosti a s upřímností srdce, chválili Boha a těšili se všeobecné oblibě. A Pán rozmnožoval den co den počet povolanych ke spáse a církvi.

Mezizpěv – Žl 118,2-4.13-15.22-24

Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.

Nebo: **Aleluja.**

Necht' řekne dům Izraelův:

„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Necht' řekne dům Áronův:

„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Necht' řeknou ti, kdo se bojí Hospodina:

„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Vrazili do mě, abych padl,
avšak Hospodin mi pomohl.
Hospodin je má síla a statečnost,
stal se mou spásou.
Jásot ze spásy
zní ve stanech spravedlivých.

Kámen, který stavitelé zavrhli,
stal se kvádrem nárožním.
Hospodinovým řízením se tak stalo,
je to podivuhodné v našich očích.
Toto je den, který učinil Hospodin,
jásejme a radujme se z něho!

2. čtení – 1 Petr 1,3-9

Bůh nás znovu zrodil, takže zmrtvýchvstáním Ježíše Krista máme živou naději.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Petra.

Buď veleben Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista! Protože je tak nesmírně milosrdný, znovu nás zrodil, takže zmrtvýchvstáním Ježíše Krista máme živou naději na dědictví, které nepomine, (na dědictví) skvělé a trvalé. Je pro nás připraveno v nebi; protože totiž máte víru, chrání vás Boží moc (a vede) ke spáse, která se má ukázat (nyní) v poslední době. A proto budete potom jásat, i když vás musí trápit teď ještě na krátký čas všelijaké zkoušky, aby se vyzkoušela vaše víra, vzácnější než pomíjející zlato, které přece bývá čištěno v ohni. Až se pak zjeví Ježíš Kristus, bude vám to k chvále, slávě a cti. Toho milujete, ačkoli jste ho neviděli; v něho věříte, třebaže ho ještě nevidíte. Zato budete jásat v nevýslovné a zářivé radosti; až dosáhnete cíle své víry, totiž spásy duše.

Zpěv před evangeliem – Jan 20,29

Aleluja. Protože jsi mě uviděl, Tomáši, uvěřil jsi, praví Pán; blahoslavení, kdo neviděli, a uvěřili. Aleluja.

Evangelium – Jan 20,19-31

Za týden přišel Ježíš zase.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho rukou jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a (přesto) uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

K ROZJÍMÁNÍ

Je možné mít víru v čase nejistoty? V čase nejistoty je potřeba mít víru, protože být křesťanem znamená neustále hledat, být stále na začátku nového tázání. A právě v tomto smyslu být křesťanem znamená pořád prožívat nové dobrodružství, v němž potřebujeme pomoc přátel i lidí, kteří jsou kolem nás.

Jeden panovník řekl rabimu Ben Hananiovi: „Chtěl bych vidět vašeho Boha.“ „To je nemožné,“ odvětil rabi. „Nemožné? Jak tedy mohu svěřit svůj životu někomu, koho ani nevidím?“ Rabi řekl: „Ukažte mi vak, kde uchováváte lásku ke své ženě. A já se pokusím ji zvážit, abych viděl, jak je velká.“ „Nebud'te hloupý! Vždyť nikdo nemůže schovávat lásku v nějakém pytlí!“ namítl vládce. A rabi pokračoval: „Slunce je pouze jedna z věcí, které Pán stvořil a vložil do vesmíru a ani to nedokážete vidět v jeho celku. A už teprve nemůžete vidět lásku, ale víte, že jste schopen se zamilovat do ženy a dát jí celý svůj život. Nezdá se vám nad slunce jasné, že existují věci, v něž věříme, aniž je vidíme?“

Zamysleme se nad tím, jaké skutečnosti nás činí šťastnými, pomáhají nám realizovat se a ve kterých vidíme svou budoucnost. Co vlastně pro mě znamená věřit v Boha? Svěřujeme mu svůj život i svou budoucnost?

VYZNÁNÍ VÍRY

Po chvíli ticha R pokračuje:

R: Pane, často máme problém ti věřit. I přesto se nyní chceme modlit vyznání víry. Dej, abychom během následujících slov prohloubili svou víru:

V: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země,
i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho;
jenž se počal z Ducha svatého,
narodil se z Marie Panny,
trpěl pod Ponciem Pilátem,
ukřižován, umřel i pohřben jest;
sestoupil do pekel,
třetího dne vstal z mrtvých;
vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího;
odtud přijde soudit živé i mrtvé.
Věřím v Ducha svatého,
svatou církev obecnou,
společenství svatých,
odpuštění hříchů,
vzkříšení těla a život věčný.
Amen.

PROSBY

R: „Můj Pán a můj Bůh.“ S apoštolem Tomášem, našim bratrem ve víře, přednesme s důvěrou své prosby vzkříšenému Ježíši.

Budeme odpovídat: **Prosíme tě, vyslyš nás.**

- Pane Ježíši, ty jsi mezi námi živý; učíš, abychom nebyli už více nevěřící, ale věřící.
- Pane Ježíši, ty vstupuješ do našich strachů a vyzýváš nás, abychom se nebáli; obnov náš život nadějí nového začátku.
- Pane Ježíši, ty dáváš pokoj a ukazuješ nám rány lásky; dej, abychom objevili radost z toho, že nás miluješ.
- Pane Ježíši, ty na nás vydechuješ svého Ducha; pomoz nám zvítězit nad strachem a vyjít z uzavřenosti.
- Pane Ježíši, ty jsi s láskou pohlédl na Tomáše; obrať svou laskavou tvář také k naší rodině.
- Pane Ježíši, ty, který jsi vyslechl Tomášovou touhu; daruj naší rodině pokoj a zdraví.
- Pane Ježíši, učedníci řekli Tomášovi, že tě viděli; učíš naši rodinu schopnou hlásat svým životem radostnou zvěst.

R: Vyslyš, Pane, všechny naše prosby, neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

V: Amen.

MODLITBA PÁNĚ

R: Nechme se v každé situaci vést Bohem, starostlivým Otcem a s vírou přednesme Ježíšovu modlitbu:

V: Otče náš, jenž jsi na nebesích...

R: Vzkříšený Pane,
přestože mnohokrát selháváme,
ty toužíš zůstat mezi námi,
přicházíš do našich slabostí
a dáváš nám pokoj a odpuštění.
Prosíme tě, dej, abychom se nenechali drtit odstupem či nepochopením
a aby mezi námi nevyhasla touha přebývat spolu s tebou i s ostatními.

V: Amen.

DUCHOVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Po chvíli ticha, v níž každý učiní krátké zpytování svědomí, se všichni modlí:

V: Padám ke tvým nohám, můj Ježíši,
a nabízím ti lítost svého kajícího srdce,
které se utápí ve své nicotě i ve tvé svaté přítomnosti.
Klaním se ti ve svátosti tvé lásky,
toužím tě přijmout ve skromném příbytku svého srdce.
V touze po štěstí, které plyne ze svátostného přijímání,
tě chci přijmout svých duchem.
Přijď ke mně, můj Ježíši, abych já přišel k tobě.
Kéž tvá láska zažehne celé mé bytí pro život i pro smrt.
Věřím v tebe, doufám v tebe, miluji tě. Amen.

R: Přijď nám na pomoc, milosrdný Otče,
abychom vždy žili a jednali tou láskou,
která podnítila tvého Syna, aby za nás dal svůj život.
Skrze Krista, našeho Pána.

V: Amen.

SNAŽNĚ PROSÍME O POŽEHNÁNÍ BOHA OTCE

R: Bože, náš Otče, který necháváš vzrůst novému životu i v zavřených hrobech.

V: **Naplň nás svým požehnáním.**

R: Ježíši, Synu Otce, ukřižovaný, vzkříšený a živý.

V: **Naplň nás svým požehnáním.**

R: Duchu svatý, dechu života, který jsi stále s námi.

V: **Naplň nás svým požehnáním.**

Všichni učiní znamení kříže, zatímco R pokračuje:

R: Dej nám, Bože, své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného.

V: **Amen.**

Na závěr se může připojit nejstarší mariánská antifona

Raduj se, Královno nebeská, aleluja ...

Nebo:

Vesel se, nebes Královno, aleluja ...